

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 1

1. JANUAR 1930

2. ÅRGANG

Fra India, Kongo, Argentina og Kina

INDIA

Fra br. og str. Svendberg.

Av et privatbrev som er overlat oss hitsetter vi følgende:

For en tid siden besøkte jeg en landsby og som vi forkynte folket om frelse og befrielse fra synd og sykdom, kom en ung kvinne og sa: — Min far er grusomt syk, kan dere hjelpe ham?

— Hvor er han? spurte jeg.

— Kom, sa hun, og kom med oss. Hinderne forbyr enkelte steder oss «Jesus-folks» å komme inn i deres hjem, da gudene deres står utenfor. Jeg blev derfor stående utenfor. Den sykes hustru kom da ut og sa: — O, Sahib, vær snill og kom inn.

— Kan jeg gå inn da? spurte jeg.

— Ja, ja, lad det komme inn.

— Jeg bukket mig dypt ned for å komme gjennom døren, og da ingen vinduer fantes, gikk jeg engang den minste glugge, så måtte jeg løpe mig frem. I det tilstøtende rum på en skidd seng lå et 45 år gammel mann. Han var helt tynd og med en sjelden høstfeber. På spørsmål om hvor lenge han hadde ligget slik, blev det oplyst at han hadde ligget 5-6 dager med uopphørlig feber og fullstendig søvnløse.

Uavbrutt malaria voldte som oftest døden på kortere tid enn en uke. Jeg forkynte dem evangeliet om forløsning fra synd og sykdom, men da de innfødte er til det ytterste overtroiske, så følte jeg at håndspåleggelse ikke var det rette i dette tilfelle, da de har slik tro på magikk.

Jeg sa da til dem: Nu går vi til vårt hus og der vil vi anrope vår levende Gud for denne syke. For vår Gud har slik makt, at han kan helbrede en mann i Amerika ved bønn, sendt op her fra India. Vi vil senere komme igjen å høre hvordan han er.

Vi gikk hjem og kjempet en lengere tid i bønn for denne mann og i et øieblikk fikk vi begge (min hustru og jeg) en full forvisning om bønnehjelse.

Da vi senere var opptatt med arbeidet i andre landsbyer, gikk det en uke tid før vi besøkte nevnte sted igjen. Vi passerte huset og spurte om mannens tilstand.

— «A, pappa» er på åkeren, han gikk på arbeid dagen etter dere var her. Skal jeg rope på ham? spurte datteren.

— Nei, vi vil gå inn i landsbyen og tale til folket først, og er din far kommet hjem, når vi kommer tilbake, så vil vi tale med ham.

Da vi kom tilbake var jeg i full samtale med noen andre innfødte, og idet vi nærmet oss huset, kommer en mann løpende, folder hendene og kaster sig ned foran mig. Jeg reiste ham bleiblikkelig op og han ropte: Mester, mester, jeg er frisk ved din bønn. Jeg rakte begge mine hender op mot himmelen og sa: Pris ham som troner der oppe, jeg er kun som dig og det er så lov.

Ja, jeg forstår, sa han, men du er

Syke opreises og Guds navn forherliges. — Den lille negerlave. — Arbeidet blandt indianere. — Det daglige virke for kinesernes frelse.

— som en gud for mig, fordi Han hørte din bønn.

— Ikke ved min tro eller bønn, men alene av kjærlighet og ved Jesu offer-helbredet. Gud dig.

— Mannen så godt ut og var blitt adskillig tryggere siden jeg sist så ham.

I samme landsby var en 3 måneders gammel gutt blitt helbredet fra en grufull hevelse like fra hodet til føttene. Herren utfriet den lille skapning samme aften vi bad for ham.

— Vi har hatt den fierligste inngang i denne landsby siden dette og Herren taler sitt stille språk til de forvilletes hjerte.

Fra br. og str. Desmond.

Våre kjære medarbeidere: Fred!

En velignet haitid og et seierrikt nyttår ønskes eder alle og hjertelig takk for alt i det år som svant.

«Ti et barn er oss født, en sønn er oss gitt, og fyrstedømmet er på hans skulder, og man kaller hans navn Under, Rådgiver, verdig Gud, evig Fader, Fredsfyrste.»

Igen er julen her med sine minner. Der er vel ikke noen tid på året som fremkaller så mange minner som julen. Glade som vennlige minner krysser tankene, og hvor mange forandringer skjer fra år til år. Mange av våre elskede og venner som var iblandt oss for to tre år siden er får iblandt den skare som skuer Kongen, Fredsfyrsten i hans skjønnet og mettes i hans ansyn beskuelse. Omvisninger omkring oss i verden ja i våre nærmeste omgivelser ser vi store forandringer og alt peker mot forårsningsdagen, men hvor herlig at under alle forandringer og omvekslinger så er Gud den samme. Jesus Kristus er igår og idag den samme, ja til evig tid. Halleluja.

Har i den siste tid sett Guds underbare ledende hånd og svar på bønn. Våre gamle naboer flyttet herfra og har leiet sitt hus til et eldre par, engelske misjonærer, som også er ute i tro til Gud. De tilhørte et misjonsselskap i over tyve år, men følte sig så bundne til det de bad lade dem ut. Og de var lydige og gikk så ut i tro. Broderen føler sig særskilt kalt til å reise omkring i Indien til stevner og lignende og forkynte det hele Guds råd til Indiens kristne. Vi har hatt velsignede bønne-møter sammen og vi tror Gud har bruk for dem også her i dette nødlidende distrikt.

Så har vi også hatt gleden å ha

Uaha, den lille negerlave.

te av Herrens trofaste vidner fra Bihar provinsen i vårt hjem for en hviletid. Denne broder har vært 30 år i Indien og søsteren i 26 år, men de er ennå varme og iberdige for Indiens frelse. Tross all den motstand og lidelser de har møtt og de deltok med oss i mest alle møter. En søndag mønte de var her var vi på en lang tur med evangeliet ute i landsbyene. Under regntiden er jo mange av veiene ufarbare og en god del av den vei vi kjørte var fremdeles merket av regnets voldsomhet og vi blev adskillig opskaket og på flere steder så det farlig ut, men alt gikk bra og vi nådde frem til den markeds plass hvor en stor flokk var samlet. De lyttede ivrige til både sangene og ordet som blev forkynt. Etter møtet delte vi ut flere dele av skriften og der var stor glede over dem. Det er jo gjeme de unge blandt folket som kan lese, men til vår overraskelse kom to gamle kvinner hen og bad om en bok. Vi stuset litt og bad dem lese av boken og tenk de leste flytende. De fortalte oss da at de var kristne og kom fra en landsby noen mil borte. Det var en stor opmuntring å møte to av Herrens små der ute i ødemarken og de har nok strevet hårdt for å lære å lese. Ja det er underbart hvad Herren kan gjøre for disse uvudende erstammer, som mottar evangeliets sannhet mens Indiens kastefolk står sannheten imot og den utdannelse de får uten evangeliet føder bolsjeviker og anarkister iblandt dem. Våre venner som var med oss arbeider blandt kastefolket og ser små resultater iblandt dem og de var meget opmuntret ved å se den ydmyke måte hvorpå urfolket lytter til ordet og anammer sannheten.

Må så Guds rike velsignede hvile over eder alle.

De hjerteligste hilsninger fra alle her som elsker den Herre Jesus.

Eders i striden og på Jesus ventende

Br. og str. Desmond d.

KONGO

I en landsby langt inne i det mørke Kongo er det et broket liv. Det er nemlig en hvit mann som kommer. Ingen vet riktig hvem han er, men folkene i byen har sett ham komme nede ved elven sammen med en masse bærere. Menne i byen tar på sig sin fineste stas, mens kvinnene og barna løper omkring skrikende og skralende i munn på hverandre og sier: «Hvem kan dette være som kommer nu og se sån masse bagasje han har med. Det kan da ikke være en handelsmann. Vi venter jo ingen sådan nu.» De gjetter og gjetter, men de blir ikke enige om hvem det kan være. Nu er alles samtale kun dette: «Hvem kan den hvite mann være?»

Ingen legger merke til den lille stakkars slavegutt som går omkring for sig selv, gutten uten klær og full av sår. Moren huser ikke, men faren kan han såvidt huske. Han blev solgt som slave for lang tid siden. Denne lille gutt heter Uaha. Det er ham jeg skal fortelle litt om nu.

Den hvite mann var en doktor, som er sendt av den belgiske stat for å behandle folkene for sovesyken, som raser så forferdelig i Kongo. Den kalles også «Afrikas søvne». Doktoren er en snill mann og han går rundt i byen og godsnakker med barna, disse er som regel reddede hvite; men denne ser så snill ut så han tørde snakke med. Det er også så meget rart å se. Det store telt som blir reist og de mange merkelige ting han har med, det må de titte på før de går tilbake til sine huse, ti det er alt blitt aftent.

Efter at doktoren har spist og hvilt sig litt går han omkring i byen for å se på den. Byen er jo som alle andre negerlandsbyer, ikke så stor, så det går fort å gjennomse den. På tilbakeveien til sitt telt går han forbi en liten berge som de innfødte pleier å ha korn i, altså deres stabur. Opp i denne hører han det rører sig noe og en jamrende lyd. Han ser efter hvad dette kan være for noe. Hva? En liten gutt! Og gutten er den lille slavegutt Uaha. Han har ingen annen plass å ligge. Doktoren synes synd på ham og tar ham med sig til sitt telt og lar ham få ligge sammen med sine tjener. Han spør høvdingen i byen hvem det er som eier den lille gutten. Da det ikke er lov å ha slaver svarer høvdingen at det vet han ikke. «Da kan vel jeg ta ham med mig?» spør doktoren. «Jo, det kan du godt, for det er ingen som har bruk for en såk

liten gutt allikevel.» sier høvdingen.

Denne lille gutt får det godt hos doktoren, han får klær og mat og hans sår blir stelt.

Det går en tid. Doktoren skal besøke vår misjonsstasjon. Han har med sig denne lille gutten og spør om min søster vil ta sig av ham.

Hun tar gjerne imot denne lille gutt for hun som vi andre er jo kommet herved for å gjøre noe godt for disse stakkars sorte. Hun syr en pen liten buks og skjortet til ham, vasker ham i et stort fat (som billedet viser) hver dag og han begynte å bli glad i henne og i oss andre. Hun lærer denne lille gutt å be. Om morgenen da vi holder andakt var han ikke den som bad minst. Han bad for oss som hadde kommet hit ut til nedringeland for å hjelpe dem frem til troen på den sanne Gud. Han glemte heller ikke å be for sine venner og for de snille hvite menneskene der langt i nord, som sendte penger til oss. Han var mange ganger trassi og slem, men da tok min søster ham og satte ham i en krok og sa: «Nu får du be til Jesus, så du må bli en snill gutt.» Her satt han en lang stund, og vi kunde høre han bad Gud om ikke han vilde gjøre ham snill. Så gikk han til min søster og sa at nu hadde han blitt en snill gutt. Han blev også en snill gutt.

Da min mor og min yngste bror og jeg reiste hjem bad han oss at vi måtte hilse alle misjonsvennene her hjemme fra ham. Han blev vunnit for Kristus og jeg er sikker på at han ber for oss og for eder som støtter Congomisjonen, og han takker Gud for at han gjennom denne er blitt reddet ut av hedenskapets mørke. Må vi huske på ham igjen. Mine kjære lesere dette er bare en iblandt tusener. Mange ventet å få høre det første ord om korset. Skal de vente forgjeves?

Det står til eder å besvare dette spørsmål. Min far (Misjonær Alb. M. Christiansen) er nu reist ut igjen for å arbeide blandt dette folk. Husk på ham, denne lille gutt og dette ulykkelige folk i eders bønner og med eders midler.

La oss benytte det pund Gud har gitt oss.

Kåre Christiansen!

ARGENTINA

Fra Berger N. Johnsen.

Embarcacion Salta 22. novbr. Kjære Misjons-Røstens lesere!

Vil få sende en hjertelig takk til søstrene som sendte penger til vårt orgel, de snille Martha-søstre som vilde at disse indianske Maria-søstre skulde få sitte stille og lytte til evangeliets budskap. Ja nå Gud

Forts. på tredje side.

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.
Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomitee og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post-box 32, Sarpsborg.
Abonnementspris er: For enkelt nr. 20 str. kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år.
Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene.
Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Et år er runnet

siden M.-R. første gang så dagens lys. At bladet gjennom dette år har gjort sin gjerning til fremme av misjonsarbeidet har vi fått mange bevis for. Vi gir Herren æren for frukten av arbeidet.
Opmuntrende er det også å se lesernes interesse for saken ved å være med å avhjelpe manglene ettersom de gjennom bladet blir gjort bekjent med misjonærenes behov.
Vårt ønske ved årsskiftet er at bladets lesekreter må utvides i en- og større grad. — Tenk om du som leser dette vilde skaffe en ny holder av bladet? — Da skulde oplaget i ett nu være fordoblet. Bladet er jo ennu kun på det grunnleggende stadium, men Herren har vært uendelig god. Målet vi satte oss for første år — med hensyn til abonnenter — er oversteget med nesten det dobbelte. Og ennu er ikke bladet på langt nær kjent alle steder.
Det er således med de beste forhåpninger vi tar fatt på i dette nye år. Og vårt håp er å få fortsette i samme spor, med frendens budskap til alle de hellige, og at bladet i ånd og sannhet må bli et virkelig misjonsblad, som i første rekke vier sine spalter i misjonssakens tjeneste. På denne plattform er bladet bygget og vi vil også i fremtiden etter beste evne følge den linje. Dette vil Herren gi nåde til.
Vi ønsker alle misjonærer, bladets kommisjonærer og medarbeidere samt lesekreter et rikt og fruktbringende nytt år, med takk for det svunne. Herren vil også det kommende år storlig velvise arbeidet for sitt rikes fremgang både herhjemme og ute i den ganske verden. Derom vil vi bede.

Hjem fra India.
Efter hvad vi erfarer er søster Dagmar Engstrøm kommet hjem fra feltet i India.

Bladets kommisjonærer
bedes vennligst oppgi navn og adresse på nye abonnenter så tydelig som mulig, så vi kan undgå feil ved bestilling på adresseplaten.

Hele evangeliet.
En døende Kristus for døende mennesker og en levende Kristus til å leve i menneskene er det hele evangelium.

Hilsen fra Råde.

Men jeg blir alltid hos dig, du har grepet min høire hånd. Du leder mig med ditt råd, og derefter optar du mig i herlighet. Salm. 73, 23—24. Det er godt å være hos ham som har grepet mig, lovet være Gud, han har fått tak i min høire hånd og slipper mig aldri igjen, underfulle frelsere. Ære være ham. I glede og sorg i fattigdom og nød, ja, i døden forblir han den samme kjærlighetsfulle frelsere. Hele veien leder han mig med sitt råd og derefter optar han mig i herlighet. Alt blir småting på jorden når min sjels øie en liten stund fester sig ved den storhet herligheten og hvilken nåde som er åpenbart i Jesus, at han vant den skjønne herlighet for mig da han mot mørkets makter stred. Hal-leluja, så godt at Jesus har grepet mig, priset være Gud, det synger i mitt hjerte, snart kommer Jesus igjen og henter oss hjem i herligheten. Underfulle stund når vi skal møte ham som vår sjel elsker. — Syng og tal om ham som trofast led, gav sig vilig hen i syndernes sted.
Her i Råde er også en liten flokk som priser Jesus for frelsen full og fri. Ja, store ting har Herren gjort og derfor er vi glade. Amen. Til slutt en liten hilsen til bladets lesere med Paulus 2. brev til Korintierne 5. kap. 9. vers. Derfor setter vi og vår ære i, enten vi er hjemme eller borte å takkes ham.

Bertha Karlsen.

Et menneske

kan kjenne hele Bibelen, tilstå og erkjenne dens innhold, tappert bekjenne den sanne lære — ja endog beslege den med sitt blod, gjøre teologi og undergjæringer ved Jesu navn, men enda gå fortapt fordi de ikke har den saliggjørende tro alene.

Misjon-Røstens kommisjonærer:

- Askim: Johs. Dahl.
- Arendal: Karl Iversen, Post-adresse kjb. Thorsen. Kjøre-strand.
- Aasheim i Hurum: Elektriker E. Samuelsen.
- Bergen: Frk. Hansine Gjertsen, Løbergveien 34.
- Drammen: Postekspeditør Einar Guldbrandsen.
- Dahlst., Eidsvold: Baker T. Johnsen.
- Frstad: Reisende Hans Johansen, Bydalen.
- Greåker: Form. E. Hagstrøm.
- Halden: Elias Olsen.
- Jevnaker: Arne Ivar Brorson.
- Mjøndalen: Arnt Gundersen.
- Moss: Josef Olsen, Bråtensgt. 2.
- Oslo: Forstander Marthin Nielsen, Arm. Hansensgt. 11.
- Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2.
- Charsten Blegeberg, Konowsgt. 21 II.
- Sandnes: Marie Stangeland, Strandgt. 80.
- Ski: Oskar Aas.
- Sætre Hurum: Frk. Ruth Pedersen.
- Sløttmestad: Johan O. Johnsen.
- Tofte Hurum: M. Roås.

Dessuten kan bladet bestilles av evangelistene H. J. Esrud, H. Wennesland, E. Thoresen, Oskar Karlsen, O. Kjelas, Thv. Johansen, Moger, Zachariassen og misjonær Bernhard Nilsen.

HILSEN FRA FINNMARK

Endel venner og tilhørende i Breivikbøttene. På bildet sees bl. a. vidne Dorothéa Klem og Oskar Gamst (sittende ved gjelten). Like overfor dem vidnene D-manda Elertsen og Astrid Schie.

Breivikbøttene 7.—12.—29.
Fikk lyst til å sende en liten hilsen til kjente og ukjente Guds barn på forskjellige steder, som «Misjons-Røsten» kommer inn. En dag kom ordet fred til mig, og jeg måtte tenke: Er dette sant utover verden idag? Det er nu mer enn før en kamp etter — ja, efter hvad? Efter fred, dette underbare ord som Jesus mette sine disiple med. Da han kom inn ad lukte døre. Fred være med eder. Det samme lyder til alle idag, som kommer til ham. Ale vil ha fred, men det er få som vil komme til Ham, som kan gi fred. Fredsfyrsten, han som nedrev gjærdets skillevegg, fiendskapet. Ef. 2, 14—16.
Kjære Guds barn, Han har talt og taler: Min fred gir jeg eder, ikke som verden gir, giver jeg eder, eders hjerte forferdes ikke og reddes ikke. Denne fredshilsen lyder til enhver nedtrygt mismodig Jesu venn. I verdens har I trengsel, men i Jesus Fred.

Fred på jord var budskapet, fred, han bragte, fred. Fred og glede, evig frelse, Jesus bragte fred.

Har nu vært her oppe i ca. 6 mnd., kan til Guds ære si: Jeg lever bare godt. Er nu snart over det meste av mørketiden. Denne tid som er den mest trykkende for legemet. Her har dog vært meget godt vær så Herrens godhet har vært stor også på dette område. Her er omtrent ingen sne, storm en og annen dag. Lampen er jo vår gode venn det meste av dagen nu. Vi er gammeltdagse, elektrisk lys har vi ikke, men nu arbeides der på hver dag, så vi ser fremtiden lyst i møte på dette område.
Ja, nu har vel bladet ikke mer plass denne gang. Hjertelig hilsen til alle «Røsten» lesere.

Thea Gamst.

Klstrand 12—12—29.

Kjære «Misjons-Røsten»!
Av nåde er vi frelst og det er ikke av oss. Guds er gaven. Mange

På reise.

En evig sannhet, vi er alle på reise. Tusener av millioner er på evighetsreise til en annen verden. Hellig, hellig er den som har billett til himmelens skjønne hjem. Dette hjem er for alle dem som har mottatt Kristus (Joh. 1, 12), som Kristus har rensset og tvettet og som har åpnet sitt hjerte, så Kristus har fått flytte inn. Det er disse, som har billetten til de himmelske værelser (Joh. 14, 2—3).
Det er disse Jesus taler om da

takk for bladet som vi mottar regelmessig også her i det frem-nord. Herren velvise bladet hervedes.

Vi har nu hatt str. Astrid Schie og Alma Hansen her, og de har utrettelig forkynt ordet for folket. Martha Haga er jo meget her men nu farter hun på Østfinnmarken.

Det er helst de unge og barna som kommer og hører. Av de eldre er de svært få å se på møtene, for de er jo så fast i den Ledstadianske lære. Men når det gjelder å be om hjelp da innfinner de sig ofte, og mange har nok grunn også, de som har store barneflokk. Fortjenesten er også svært uviss. Mange er nok imot at man holder på med den utdelingen, men Herren har sagt at vi skal komme de fattige i hus. Så har du noe å avse du som leser dette, enten penger eller klær, så skal vi med glede ta imot det og dele ut.

En dag var en sykkelig mann her og bad om hjelp: men jeg hadde intet å hjelpe med så han måtte gå uten. Idag var en kone her og vilde ha hjelp, og jeg kjøpte brennertorv av henne for 5 kr. Nu sitter en kone her som har 6 barn og hun sier at barna lider ofte og har dårlig fettøl. Det er nok ikke greit for en mor å klare alt, for det er jo kvinnen som syr og lapper komagene her, og da kan det ofte bli nok for en husmor.
De fleste sender sine barn til vår skole så vi har en hel liten flokk med barn på barnemøtene og livets sæd skal en dag spire frem. Bed til Herren at hjertene må åpnes også her.

Ivår besøkte vi Troms fylke og fikk hilse på mange kjære Guds barn, og det var til stor opmunt-ring for oss som er på dette avsides sted.

Tilslutt vil vi ønske alle våre venner et rikt og velsignedt nytt år og hjertelig takk for eders bønner og gaver i det svundne år. Herren vil lønne enhver av eder på evighetens herlige morgen. Eders i nåden bevarede

Milla og Kr. Skipperud.

han sier: «Når jeg blir ophøiet fra jorden vil jeg dra alle til mig».

Alle! D. e. dem som har Kristi And, som har Guds kraft. Det er denne kraft som skal forvandle oss og løfte oss op fra jordegruset til hovedkraften i skyene (Mark. 13, 26.)
Alle ting vidner om, at Jesus kommer snart. Det er en evig sannhet at Jesus er såre nær. Anden og ordet sier: Vær beredt (Luk. 12, 40).
Så tilbake til reisen, som blev avbrutt i forrige nr.:

Ord for dagen.

Derav vet vi at vi kjenner Ham, vi holder hans bud. Den som sier at kjenner ham, og ikke holder hans bud, han er en løgner, og i ham er sannheten.

I. Joh. 2, 2.

Efter å ha talt i Bethel, Pa-den, vilde man vi skulde kom- og predike Guds ord til folket i «Salem» i Tistedalen. Vi tok med bydelsen med glede. Jesus med og velsignedt og oplot sitt de, velsignede ord for oss. Så er et bibelsk navn og betydning f r e d. Salem d. er: Jerusalem er et symbol på det åndelige rael, det Jerusalem som er opp- til. Kristi forsamling (Gal. 4, Ef. 5, 27, Ap. 21, 2.). Jerusalem kalles den hellige stad, og tem-pel er vi — (1. Kor. 3, 16) Hans hus — (Hebr. 3, 6) og legeme (1. Kor. 12, 27). Det tilske Jerusalem var et synlig bilde på det himmelske. Det himmelske Jerusalem eller melriket har sin begynnelse i tiden i Kristi forsamling, de ligen samfund på jorden. Der Kristus er, der er det nye Jerusalem. De som er i Kristus er Guds tem-pel (2. Kor. 6, 16) og Guds folk (Ef. 2, 19). Dette er det nye eller høiere Jerusalem. Kjen-sanne menighet. En bibeltolker sier at Salem var det eldste navn på Jerusalem. Og nu vet vi, at on og Jerusalem er Guds sam-barn (Hebr. 12, 22—23). Det fra Jerusalem levende vann tæ-ter (Sak. 14, 8, sml. Joh. 7, 38, 39, Ap. g. 2, 1—4). I sannhet ble det sies at kongen var i Sale (Hebr. 7, 2., krøf. 7, 16) og Sals bart velsignedt.

Så blev vi invitert til å ta Guds ord i «Elim» (baptistfor-samlingen) i Tistedalen.

Forstander Olsen m. fl. hilte oss hjertelig velkommen. Her- ga oss en oplatt dør i ordet, i vennene annammet det med villighet. De bad oss snart komme igjen. Forstander Olsen for-satte og talte med all frimodighet til folket og ønsket at Guds folk var fylt av den Hellig Ånd og våre hjerter sa ja og amen.

Elim var israelittenes ans-stasjon efter gjennomgang over det Røde hav. I Elim s tolv vannkilder og sytti palmetrær, så det var ingen vannmangel. — En bibeltolker sier at 12 vannkilder er et forbillde på 12 apostler i Matt. 10, og 70 palmetrær et bilde på de som Kristus sendte ut i Lt 10, 1.).

Det kunde være meget å be-telle om de kjære venner vi ble tanket sammen med i to år. Da man ventet oss på Borg-haugen pr. Sarpsborg måtte si farvel med Halden og Tistedalen og dens ømgen.

Fred med alle de hellige! Da vi kom til Borgehaug gikk vi inn til baneformann Petersen, og vi var velkommen denne kjære familie, som vi ganger har gjestet i deres hjem. Og vi nød fred og velsignedt sammen.

Til sist en kjær hilsen til alle som er i Kristus, Kol. 3, i øst og vest i nord og med Ef. 6, 23—24, 1. Kor. 16 —24, 2. Kor. 7, 3, Luk. 12, 40 og Rom 12.

O. Karlsen, postboks 11, Kråkstad

Fra India, Kongo, Argentina og Kina

ARGENTINA

(Fort. fra 1. side)

veisligne alle som arbeider for at andre skal få høre

Også en hjertelig takk til broderen som sendte penger til taket på skolehuset. Det var velkomment. Og videre en takk til de andre som sende midler til begynnelse på vegene. Nu mangler det bare litt, så får vi gode vegger og dører ramt et vindu og så blir det så meget prektigere. Det er så godt å ha et sted å ta inn under den værste solvarmen. Vi skal bygge huset av soltørrede steiner. Vi låger dem i jordformer og tørker dem i solen til de blir hårde.

Det skulde være en stor lettelse om vi hadde flere slike rum å la Chiriguanoer-indianerne bo i når de kommer på besøk for å være på våre møter her. Nu må vi la dem sove i møtesalen og da de mange ganger stiller til nok så meget, blir det meget arbeid for min hustru som er utsitt i dette dårlige klima. De eldre troende av disse indianere er jo meget hjelpsomme, men så kommer det også stadig nye skarer som vil høre og arbeide, og det er så man synes det går over evne, især når kreftene er små, som tilfellet er med oss nu. Dog gjennem alt takker vi Gud for at vi kan være med i Herrens tjeneste, selv om kreftene slites ut.

Blandt Matakko-indianerne er det mange glade ansikter. Broder Barkomero var her forleden og hadde en ukens møter og det var fryd blant indianerne, og det er jo ikke rart, så fortrykte som de har vært. Ja Jesus kom for å sette de plagede i frihet, slik at også de ville indianere få bli medarvinger til løftene. Broderen tilhører forsamlingen her, men arbeider ca. 200 km. syd. Før bodde han i Embarcation. Han er en mann på noen og femti år, men ganske hvit i hodet. Han vil nu slutte sitt arbeid og begynne å predike og spre de bibler for en liten penges på 50 pesos. Det er omkring det halve av hvad han trenger for sitt livs opp-

hold, resten får han tro Gud for.

Matakkoindianeren Juan er et lys. Han vil hjelpe mig i arbeidet, sier han. Det er en arbeidsom flink mann som har en pen stor familie. De er alle velstelte og rene nu. Hans hustru var tvog og forstod intet, men nu lyser ansiktet av forståelse og alt er blitt så forandret. Mannen selv var fel til å drikke, men så begynte han å be til Gud, og da forstod han at han måtte la være å drikke. Så drømte han flere ganger at det røk av hans kropp. Gud vilde nok ikke at han skulde røke heiler, sa han, og så sluttet han med cigaren også. Når jeg får det ordt, ber jeg til Gud, og han utfri mig, det er hans vidnesbyrd.

I hjemmet har det vært trist. Vi fikk alle spanskesyken og fik sterkt men av den. Min hustru hadde vært meget syk forut også. Jeg blev gående opp og ned, men så tok den gamle malariefieberen riktig tak samtidig som nervene brøt sammen. Trodde det var mitt endelig og jeg blev liggende tiensens. Doktor kunde ikke hjelpe stort da jeg ikke talte medisinen for de mange innvortes sykdomme, sup chlorit, parra tifoidi, vann i lungesekken, svulne kjertler og e'lers en hel forgiftning, så doktoren. Men han ga mig innspriking mot malariefieberen. Innspråitningen foretas med salt havsvann og har en oppraskende og styrkende virkning.

Sitter i sengen og skriver dette brev. Har holdt sengen i 9 uker, men er nu langt på bedringens vei. Doktoren mener at han kan stanse malariefieberen og tror at mitt hode blir bedre også.

Hilsen fra oss alle.
Berger N. Johnsen.

KINA

Fra Marie Paulsen.

Shi chia chuang 20—11—29.
Kjære venner i Kristus Jesus!
Min Gud skal efter sin rikdom fylle alle eders trang i herlighet i Kristus Jesus. Fil. 4, 19.

Hjertelig takk for Misjons-Røsten som så regelmessig kommer ut til oss og som bringer så meget hjemlandssnit om Guds vesnlige derved og ute fra de andre misjonssteter. Det er kjært å høre. Han er den samme i nord og i syd som i øst og vest. Der hvor han finner et hjerte som er helt med Ham, der vil han kraftig støtte og velsigne og vise sig stor.

Må Jesus velsigne også hver enkelt av leserne med sin egen kraft og nåde. Med disse linjer sendes i alle en ekstra kjærlig hilsen med ønsket om en velsignet jul og nyttårs. Takk for forbønn.

Så lenge solen skinner skal Hans navn skyte friske skudd. Sam. 72, 17. Og det er hvad vi ber om, at disse ord må opplyses også her i Kina, at Jesu-navnet må skyte friske skudd i form av dyrekjære sjeler. Jesus har all makt og vil føjer at evangeliet har fremgang her nede. Takk og lov.

Som vennene nok vet er N. P. Rasmussen nu kommet hit igjen. Det er vi glad for, ti høsten er stor og arbeiderne få. Vi har nu fått en liten utstasjon, hvor jeg nu arbeider. Av og til kommer Ida Lorentzen og de andre venner fra Chi chia chuang ut og hjelper. Det er så mange landsbyer her omkring som vi ved Guds nåde vil forsøke å komme ut til med evangeliet om Jesus som er en Guds kraft til frelse, ti mange, mange er ennå bunnert i hedenskapets mørke. De kjenner ikke Jesus, som formår å hjelpe alle.

Forrige uke kom søster Ida, vennene Rasmussens og de annen familie uventet ut til vår utstasjon, og tross folket hadde det travelt ute på markene, gikk det som en løppe gjennem byen at de var kommet og et øieblikk efter var vårt kapell ganske overfylt. Brødr. Rasmussen og Heidal talte til dem om å omvende sig og tro på Jesus, fortalte dem at hvad ingen annen i verden kunde, det formår Jesus.

Besøket varde dog kun to timer, da de skulde tilbake til aftenmøte

i Sath chia chuang og det var halvannen times vei tilbake igjen.

Med en bibelkvinne har jeg besøkt en del hjem og innbudt til møtene som vi har hver søndag formiddag. Tirsdag har vi kvinnemøte og hver kveld bønnemøte. Vi ønsker Herrens velsignelse over den lille gren av arbeidet i Herrens vingård, og ber om vennenes forbønn, at arbeidet må vokse og bærefrukt til evig liv. Rundt om fra andre plasser ber de om hjelp til å åpne utstasjoner og det er også vårt håp at vi med passende avstande kan åpne møtelokaler omkring i landsbyene.

For noen dager siden deltok vi i et kristent bryllup, ca. 2 timers gang fra S. C. C. Det var evangelistens sønn som blev viet til en ung pike, også fra et kristent hjem. Som alltid ved en slik leilighet var mange folk samlet. Br. Rasmussen vidnet først til folket om Jesus, hvor godt det er å bygge sitt liv på Klipp og som er Kristus, og som er viktig til å bevare sine. Rasmussen viet de to unge.

Efter middagen var vi i et hjem og bad for en syk, ung kvinne. Jesus er den samme idag som forjens folk og han ynkes over folket. Han er funnet å være såre stor, langmodig og full av miskunnhet.

Ved et senere besøk av Rasmussen hadde vi et tre dages stormøte i S. C. C. med mange folk hver dag. Vi hadde fire møter hver dag og ærlig søndag var det mange som ærlig kom inn. På formiddagsmøtet hadde vi barnevelsignelse. Mødrene stod på platået med sine barn, mens forsamlingen bar dem på bønnarmen over for nådetrønen. Klokken 3 var det brødsbrytelse og bønnestunden som fulgte efter var særlig velsignet. Det var som vi alle med en røst lovet og takket Jesus, fra hvem al god og fullkommen gave kommer. Ved det styve fikk vi også møtes med mange kinesere, som første gang de kom til oss var syke og besatte, men som nu var lykkelige og glade, ti de hadde

de erlært at Jesus var mektig til å løse bunde og sette de plagede i frihet. Der var blandt de mange en ung pike som nylig var helbredet. Hun hadde vært besatt. Han blev det füsselig en dag hun sammen med sin brøders hustru arbeidet ute på marken. De hadde talt om djevelen og da hun kom hjem om kvelden var hun ganske ustyrlig. Foreldrene, som er kristelige, bragte henne til misjonsstasjonen.

Vi har en blind tiggerfamilie, de er kristne. Mannen og hustruen er blinde, men barna, en gutt på 11 år og en pike på 2½ år, har gode klare øine. Den lille pike kom foreldrene og vilde gi mig som gave. De hadde ennu en pike til, men en dag hun var ute med sin mor og ledet henne, blev hun overkjørt av toget og døde på stedet.

Den lille kinesergutt har så ofte bedt oss om å hjelpe ham å komme i skole, men jeg har sagt, at vi skal legge saken frem for Jesus. Vi hadde tenkt å få ham til en misjonsskole. På gjentagende spørsmål om å få komme på skolen, sa jeg at han måtte vente og fortsette å be til Jesus. Han gikk gråtende bort. Men nu når jeg skriver til Misjons-Røsten vil jeg nevne denne sak for vennene, om Gud skulde legge det på noens hjerte å hjelpe ham til å få sitt ønske oppfylt. Hvad I gjør mot en av mine minste små, har I gjort mot mig, sier Jesus. Venner, bed også for denne sak. Opholdet på skolen koster 8 kroner månedent.

I denne tid er det teater og offerfester omkring i landsbyene. Det er takkefest til avgudene for innhøstningen. Stakkars kinesere. Nu da avgudene etterhånden tas fra dem, så spør mange bekymret: «Hvem skal nu hjelpe oss?». Det er deilig å kunne svare dem: «En det kan, halleluja, Jesus, Frelseren fra Golgata».

Ida Andersen, str. Lorentzen og vennene Rasmussens hilser alle vennene god jul og godt nyttår.

De kjærligste hilsener fra eders i Jesus Marie Paulsen.

Vår elskede Bibel.

Verdens mest utbredte bok.

Guds ord er sant. Vi vil det fast bevare! Selv alt det dunkle, vi kun svakt forstår, selv alt det svære, som vi ei kan klare, fordi vi ånder under styvets kår.

Guds ord er sant. Det var r før oss og våre, og bliver evig, når vår slekt er jord. Det gjemmer gledens smil og smertens tårer og giver evighet til den som tror.

Guds ord er sant. Det skjuler for de vise hvad for enfoldig troende er sant. O, la oss Herren for hans nåde prise, at veien til dets utspringsveld vi fant!

Bibelen er den sundeste bok i verden. — den er også den uttømmeligste bok i verden. Der er nok for alle: aldre. Der er nok for alle naturer. Der er historiske fortellinger så fengslende som noen: Mosebøkene, evangeliene o. s. v. Det er poesi så frisk og ung og vingestærk som noen der har sett lyset på denne Guds jord: Høisangen, Davids salmer, Jobs bok, Apenbaringsens bok. Der er gåtefulle

språk og åndsdypt tanker: Salomos ordspråk og Paulus's brevver. Kaat loddet, hvor du vil, du når aldri bunnen, ti det bunner i en visdom, hvorom det står skrevet: «Kun Gud forstår dens vei, han ene kjenner dens sted». (Job. 28, 23).

Bibelen er spredt snart over den ganske verden og er hittil oversatt til 800 språk.

Den selges blandt gummisamlere i Amazondalen, blandt buddhister og konfucianister i India; ved hendeske templer gjøres der god forretning. Bibelselgerne har trent inn i Ouessan, det franske Marokkos hellige by, og inn i de hellige byer i Tibet, Persien og Irak er de kommet. De er like godt kjent av buskmenn, kaffere, eskimoer, spanske dansere, mongolere, koreaner, indianere, av dem som holder til mange mil opover Amazondalen eller på de kanadiske prerier, ved Magellan-stredet eller på de kjempelige Andesberg. — Overalt går den frem til seier.

Det britiske bibelselskap har i 1928 utgitt ialt 10,128,387 bibler eller deler derav.

Efterspørslen efter Guds ord er så stor, at man ikke på langt nær kan tilfredsstille behovet. Særlig i Russland er Bibelen en ettertraktet bok, men den blir nektet innført. Det er dog lykkes å få trykt 25,000 eksemplarer i Leningrad.

Alle bibelselskaper solgte 1928 tilsammen 26 millioner bibler — det vil si omkring 3000 bibler pr. time.

En av tidenes største ånder, Voltaire, profeterte Guds ords undergang i løpet av få år, men selv sank han til jord som et blad i høst, og hans støv blandes med jordens støv, men Ordet han hånet forblir og går sin seiersgang fra slekt til slekt. Det er selv som en hammer som knuser klipper, det er som den evige ambolt, hvorimot ethvert redskap, som menneskehånd ved satans list har rettet imot det, skal sønderknuses. Dets eksistens iblandt oss idag er et mirakel, som åpenbarer dets guddomme-

lighet. Igjen og igjen er det blitt som korsfestet av onde hender, men atter har det sønderrevet alle lenker og har bevist sin frelsende, livgivende kraft. Jo mer satan gjennom mennesker har søkt å tilintetgjøre det, desto verdigere har det åpenbart sin guddommelighet.

Guds ord er kommet med lys, kraft og glede til hver en sjel, som har tatt imot det. Millioner av tørstende menneskehjarter har fått sitt behov stillet ved dets levende vann, de døde i synden har i ordet hørt Herrens røst og er stått frem til evig liv. Alle, som i tro har lukket ordet inn i hjertene, har fått lægedom for alle vunder; ved det er de kommet i forbindelse med den kraft, som skapte og oppholder himmel og jord, ti Herren selv er ett med sitt ord.

Filosofen Locke sier om Bibelen: Gud er dens ophavsmann, vår salighet er dens hovedfødem, og dens innhold er sannheten.

Da Livingstone fant sin vei sperret av en mengde fiendtlige Innføde, gikk han inn i sitt telt

åpnet sin Bibel på et vilkårlig sted og så da ordene: «Jeg vil ingenlunde slippe dig og ingenlunde forlate dig.» Da lukket han Bibelen med de ord: «Jeg vil betro mig til hans ære, der gir mig sitt ord.» Han gikk derefter frem, og ingen våget å stille sig i veien for ham.

Tilgivelse.

er ikke et arbeid som krever tid, den kommer likeså hurtig som et lynglimt. Helliggjørelsen behøver en levetid, men rettferdigjørelsen bare et øieblikk. Du tror, og du lever. Du setter din lit til Kristus, dine synder er borttatt, og du er et frelst menneske i samme øieblikk du tror.

For en bedende kristen

ser det rett ofte ut som om Gud ikke hører bønner — enn ikke bønner som er efter hans vilje og velbehag. Men kommer vi ihu at tusen år er for Herren som en dag, så har dog vel ingen beder ventet så lenge som en halv dag på bønnehørelsen. — Det er det at våre dager er så korte. Men ofte svarer Gud med bønnehørelse før man roper, eller han forbedrer bønnehørelsen.

Vekkelsen i Baltikum.

En annen er gitt bro... (som nådegave). 1. Kor. 12, 9. — Hvad er Deres hemmelighet? spurt en professor i Riga. — Jeg har ingen hemmelighet. — Men De må forklare mig disse ting, hvorfor blir så mange syke friske? — Jeg kan bare svare: Ved tro på Gud. — Er det hele kunsten? — Ja. — Men denne kunst venter tale-stolenen sa professoren? — Det var jeg, stultet jeg samtalen. — Misjons-Røsten om vekkelsen i Baltikum. For 2 måneder siden kom jeg igjen hit til disse trakter. Og jeg reiser nu uten spesiell tillatelse rundt omkring og preker det fulkomne forsoningsverk på Gøtgata, og søker å bringe folket til roen at Jesus har forløst og har helbredet. Forkynnelsen kan ofte være mangelfull og mange preker for det meste ting som ikke står i Bibelen og holder tilbake mange dyrebare sannheter. Jeg er nu på Dagö i Estland. Er nu nettopp kommet fra et sykehus. En høitende kvinne møtte meg med krykker under armen. Jeg tok krykker fra henne og stiftet de opp med vegg og begynte å samtale med kvinnen. Jeg tror at Jesus kan helbrede...

Vi trenger den Hellig And's kraft.

Mens menneskene nu lidages strider om de ubetydeligste stridspræmal om Anden og nådegavene er det godt å være bekleet av dette begjær: Herre Jesus, jeg gir mitt liv til dig og nu må du selv ta det i besiddelse. Andens kraft vil du skjenke. La det komme på hvilken som helst måte, bare ditt navn, o Herre kan bli forherliget! I Bibelen finner vi mange skriftsteder som lærer oss at Gud gir oss den Hellig And og at Anden bor i våre hjerter. Det står jo skrevet at vi har fått den And som er av Gud. Paulus sier også i sitt brev til romerne (5, 5) at Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved den Hellig And som er gitt oss. Og i sitt 1. brev til korinterne: I er Guds tempel og Guds And bor i eder. Timoteus skriver han: Ta vare på den fagre skatt som er overgitt dig ved den Hellig And som bor i oss. Og flere andre skriftsteder. Den Hellig And bor i oss. Men hvad er så Andens gjerning i våre hjerter? Hellig Andens gjerning? Guds ord må alltid være det bestemende når det gjelder guddommeleige ting; også i dette tilfelle. Den Hellig And er vidnesbyrds And. Beseglingen, pantet på at vi er antatt hos Gud. Paulus sier at Gud har gitt oss Anden til pant i våre hjerter, at han har gitt oss barnkærens ånd, og at Anden selv vidner med vår ånd at vi er Guds barn. Vår egen ånd oplyst av Gud vidner i oss om vårt forhold til ham. Men i sin nåde vil Herren stadfeste dette vidnesbyrd og gir oss derfor sin ånd som vidner sammen med vår ånd at vi er Guds barn. Vi har fått den And som er av Gud, for at vi skal kjenne det som er gitt oss av Gud. Det er sant at Gud har gitt oss store og herlige ting, og meget har vi oppnådd, men det er en u stor og herligere ting å ta i ei. Gud har ikke alene beredt alt dette for oss og ved sin ånd gitt oss visshet om det. Han vil også virke i oss og dyktiggjøre oss til tjenestegjæringen. Og har han tatt odelig i oss, og får han bånd og virke der vil han frembringe sitt bilde mer og mer klart. Skriften sier at Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved den Hellig And. Guds kjærlighet! Den samme årt av kjærlighet som er i Gud, har vi fått. Og at den er utøst betegner vel at vi har fått den i rikt mål. Og hvor kjærligheten er rikelig, vil det også være glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, sagtmødighet og avholdenhet. Dette er Andens frukter. Hvor godt det er å omgås mennesker som har dette sinn! Så godt og fredufullt. Vi trenger slike mennesker i vår tid. — Han som ikke sparte sin egen Sann, men ga ham hæn for oss alle, hvorledes skal han kunne annet enn gi oss alle ting med ham? — Guds And som bor i oss vil lære oss å kjenne hvad Gud har gitt oss, og hjelpe oss til å ta imot og til å fruktbargjøre det i tjenesten. Herren har også ordnet det slik at vi skal tjene i menigheten og vinne andre for ham. Men til denne tjeneste behøver vi Andens kraft. For å kunne være sterke og frimodige i Herrens gjerning, trenger vi Hellig Andens kraft til oppløftelse, styrke og ledelse. Jesus sa til sine disipler: «I skal få...

kraft idet den Hellig And kommer over eder, og I skal være mine vidnere. Dette skjedde på pinsefestens dag. Og det står skrevet: De blev alle fylt med den Hellig And, og de begynte å tale med andre tungter efter som Anden ga dem å tale. Disiplene holdt denne kraft de fikk til beholdt denne kraft de fikk til enn mer å stride for Herrens sak på jorden. Men antagelig var de ikke alltid så oppløst, så glade og frimodige. Imidlertid var denne herlige kraft, denne Andens fylde, Andens dåp, eller hvad man vil kalle det, en stor velsignelse for disiplene. Og det er også det samme for oss, som...

LIVETS BLOMSTER

Jesus talte ved en anledning til sine disipler, disse ord: «Liten at I tar korset opp og følger mig, kan I ikke være mine disipler. Livet er fullt av alvor. Og jeg tror at vi ikke tilfjulle ser det alvor som livet er preget av. Om vi virkelig fordyppet oss i livets alvor, vilde vi alltid være med og plukke av evighetens blomster, som har den egenskap at de aldri visner eller taper sin yndige duft. Når vi betrakter Jesus og de herlige apostlers vandring her nede får vi en større forståelse av alvor. Livet er ingen lek. Når Herren har satt oss her for en kort tid og har åpnet vår åndelige sine, så må vi ikke være døve for hvad Herren kan bruke, eller vil utrette gjennom den enkelte. Det er i dette liv vi skal plukke blomster og stros roser på veien. Vi har alle en livsoppgave og det er å oppbys vår dyrebare Mester. Tenk på alle de dyre kjøpte perler som ligger tilsmudset av altslags synd og elendighet. Men, broder og søster, har du en varm hånd men en blomst å gi, en sådan, så kan det hende at isen smelter, slagget renses bort, så den skjønne diamant kommer frem i sin glans og stråler som stjernerne. — Hvordan har du det med din motstander? — Kan du samle gloende kull på hans hode? — Kan du gi ham en blomst? — Ja, det er på den måte slagget skal renses, det onde fjernes og det edle kommer frem. Vi skal ta et lite bilde av to brødre; De kan ikke jordra hverandre, de er uenig og ingen vil bryte sig. Ingen har gjort galt. Begge tilberger de Herren. Men plusselig får den ene sykdom i huset. Datteren å bli syk. Den andre brøder får høre at hans medvander har en syk datter og det kommer for ham at han skal kjøpe noe godt å gi sin motstanders datter. Det var en pen tanke, og denne tanke er fra Gud. Han kommer med sin kjærlighetsgave til den syke, men da greier den annen det ikke lenger. Isen smelter og harmen forsvinner. Kjærlig omfavner brødrene hverandre. Ja, slik blir det, når du har en blomst å gi til din motstander. Det er noe som ord ikke kan utrette. Kjærlige ord og kjærlige handlinger kan ofte smelte det hardeste hjerte. — Mitt rike er ikke av denne verden, sa Jesus. — Således er det også med oss. Vårt blivende sted er ikke her. Vi er på gjennomreise til den himmelske stad. Alle mennesker vil gjerne elske sig selv mest. Og her blir det en...

Bliv i Kristus for at I kan bli frimodighet når han åpner seg at I ikke skuld bli beskjæmet med av ham ved tilkomme. 1. Joh. 2, 28. Herrens sier: Se, jeg kommer snart og min lønn er med meg til å betale enhver, som hans gjæring er til Apenb. 22, 12. «Han kommer snart efter god dommelig tidsregning, ifølge hvilken tusen år er en som dag og som en nattevakt. (Salm. 90, 4). Men han kommer snart også efter menneskelig tidsregning, ifølge hvilket hvert menneskes dødsdag perspektivisk støter til den ytterste dag, fordi den tid som ligger imellem ikke vil komme i betraktning ved dommen, i hvilken enhver skal få efter det som han har gjort i levende live, enten godt eller ondt. (Roos). Bliv i Herren. Dette ord kommer levende for mig i vår tid er mange ting som vil dra en bort fra Herren, indre uroligheter blandt folk som Herren kaller sine, andeløstolkelser som djevelen maler for ens øine. Hvor mange ganger har han ikke sagt til mig: «Jeg kommer ikke så snart. Mange har sagt dette for dig og ordet er enn ikke gått i opplytelse». Men hør ikke på den falske stemme. Han er en løgner fra begynnelsen og løgnens far. Han er den som står ugross blandt Herrens små. Vi leser i brevene en advarende om at djevelen går omkring for opsluke den han kan. Men den som blir i Jesus er trygg. Ja, bliv i Kristus, broder og søster, til det store belønning. Vel ser det smått ut her i livet mange ganger, men ha du lest og tenkt over det ord sier: «Jeg blir alltid hos dig, du har grepet min høire hånd». Salm. 73, 23. Tror du det var lettere å bedte å leve for Herren den gang enn nu? Nei. Vel var David kong og han var en mann efter Guds hjerte, men jeg tror ikke det var bedre da enn nu tildags. Bli i Kristus i godt og ondt, i te og be for dem som taler lide dig. Gud sa til mig forleden dag: «Den og den mann som ikke frykter mig, gå til ham og bring ham ord, til han vil se av dine gjerning at du tilhører mig. Jeg gikk, om det enn gikk sent. Jeg fikk vidne av min Frelser og mannen blev andeledes. Men vi må være i Kristus. Meget kan møte oss av trengsel og motgang, men er vi i Ham så det være det samme hvilken som helst vi kommer i. Våre venner som bly kastet i lidovnen sang Herren lo sang: «Løvet er du, Herre, våre dres Gud, og priselig og herlig ditt navn evindelig. Takker Herren for en vennlig, Hans barmhjertighet varer til evig tid. Alle som frykter Herren love den Gud, priser og takker Ham». Sades sang de tre brødre. De var Gud — og Gud var i dem. De for blev kong Nebukadnezar skjemet. Har vi fått liv og fred i Kristus så la oss bli i Ham, til han kommer snart, han skal ikke drøie. Ja, se Jesus, kom snart. Broderlig hilsen Herrens. Herrens Zeller.

Fra

Fra Borghild Næ... Kjære misjons Fred fra Reidd den, som vak måtte du dog. Jeg lovet å sende til Misjons-Røsten kom frem til India idag. Det er nå 10 første gang talte as nød. Siden det mig har jeg vært veien har ikke ganger har stengt ut, men s underbart å få med alle ting. G år har den ene dre åpnet sig. S 1929 fikk jeg lo de kjære venner. Hadde en r Stanset 3 dager jeg blev vennlig stor Bryvsdale hadde noen her sammen med som jeg sent kom me. Jeg reiste f 17. oktober og k kutta den 17. no jeg møtt av sø Desmond samt d som var bare 12. samme aften rei hvor Desmonds stasjon. Jeg må for det arbeid India. Det har n og regn, medgan og prøvelser av Kafumb Kjære misj Det var med s jeg tok avskjed i milie og de kjær møtt frem på V 4. oktober. Men stod ved rellinge bants, og det va at jeg var i Gud av de urokkelige derfor syngte: «H med, hvilken trøst Fred. Olsen va lot mig reise for Antverpen og jeg overlatt en en-m kjære var ute a derfor inn i min l mig til ham og den forestående l ham for Jesu s mine kjære, som tjene Herren tje «Erabants er passasjerbåt med fort or det spare lig som mulig å Det servertes lun som sidemann til Karlson som er s for havnesent stød i Banana.